

24.6.2010

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr.1918/2009, ko iesniedza Itālijas valstspiederīgais *Antonio De Luca*, par personu ar invaliditāti tiesībām Itālijā

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs izsaka bažas par personu ar invaliditāti situāciju Itālijā, norādot, ka netiek ievērotas Konstitūcijā noteiktās minēto personu tiesības. Viņš informē, ka viņa sieva, kura ir MS paciente, saņem pabalstu EUR 600 apmērā, kas nav pietiekams slimības radīto izmaksu segšanai. Viņš norāda arī, ka Itālijā nav izstrādāti atbilstoši noteikumi attiecībā uz personām, kas rūpējas par personām ar invaliditāti. Tādēļ lūgumraksta iesniedzējs lūdz Eiropas Parlamentu pārliecināt Itālijas valdību par nepieciešamību uzlabot personu ar invaliditāti situāciju Itālijā.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2010. gada 30. martā. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2010. gada 24. jūnijā

„Lūgumraksta iesniedzēja norādītais īpašais jautājums neietilpst ES kompetencē. Lēmumi par kritērijiem, kas dod tiesības uz invaliditātes pabalstiem un nodokļu atvieglojumiem, ietilpst ekskluzīvā dalībvalstu kompetencē. ES līmenī nodokļu atvieglojumi var attiekties tikai uz tiem nodokļiem, ko regulē ES līmenī. Pašreiz tiešos nodokļus nosaka valsts līmenī, kas nozīmē, ka atvieglojumu piešķiršana tiešo nodokļu jomā ir tikai valsts kompetences jautājums.

Būtiska ES PVN sistēmas pazīme ir tā, ka PVN ir vispārējs, plaši izplatīts nodoklis, ko piemēro patēriņam ES. Nodokļu neitralitāte ir būtiska vispārēja nodokļa, tāda kā PVN,

pazīme. Tādēļ, piemērojot atšķirīgas nodokļa likmes saskaņā ar pircēja statusu vai kvalitāti, netiek ievērots šis princips. Turklāt PVN kā vispārējs patēriņa nodoklis tika galvenokārt paredzēts ieņēmumu iekasēšanai. Tomēr lielākoties sociālu iemeslu dēļ ES PVN tiesību aktos ir paredzētas dažas iespējas dalībvalstīm diferencēt PVN likmes, kā paskaidrots turpmāk. Turklāt PVN ieņēmumu atkārtota pārdale ir vispārēja norma, ko neregulē ES līmenī un uz ko attiecas daži ES noteikumi, tādi kā par valsts atbalstu, dalībvalstis var brīvi piešķirt finansiālu palīdzību vai nodokļu atvieglojumus, lai atbalstītu sociālo politiku.

Saskaņā ar ES PVN noteikumiem dalībvalstīm ir jāpiemēro vienota standarta likme vismaz 15 % apmērā, un drīkst būt līdz divām samazinātām likmēm, kas nav zemākas par 5 %, ko dalībvalstis var piemērot pēc savas izvēles, bet tikai to preču un pakalpojumu kategorijām, kas uzskaitītas Padomes Direktīvas 2006/112/EK III pielikumā (PVN direktīva). Attiecībā uz šo dalībvalstis drīkst piemērot samazinātu PVN likmi visai kategorijai vai ierobežot tās piemērošanu kādai tās daļai (arī ļoti nelielai) ar nosacījumu, ka tiek ievērots fiskālās neitralitātes princips. Šis princips aizliedz līdzīgām precēm, kas savstarpēji konkurē, piemērot atšķirīgu regulējumu attiecībā uz PVN.

Iepriekš minētajā PVN direktīvas III pielikumā ir ietvertas dažas kategorijas, kas ir aktuālas personām ar invaliditāti. Īpaši III pielikuma 4. kategorija attiecas uz „medicīnas iekārtām, palīgierīcēm un citām ierīcēm, kuras parasti izmanto, lai atvieglotu vai ārstētu invaliditāti, tikai invalīdu personīgai izmantošanai, tostarp šādu preču remontam”, un 15. kategorija attiecas uz „preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko veic dalībvalstu par sociālās labklājības organizācijām atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā”, ciktāl šie darījumi nav atbrīvoti no nodokļa, pamatojoties uz citiem PVN direktīvas noteikumiem.

Piegādājamo preču un sniedzamo pakalpojumu saraksts, kam var piemērot samazinātu PVN likmi, ir vairāku Padomē izsvērtu kompromisu rezultāts, kas ir neizbēgami, jo ES tiesību akti nodokļu jomā ir jāpieņem vienprātīgi.

2008. gadā Komisija iepazīstināja ar likumdošanas iniciatīvu attiecībā steidzami risināmajām problēmām, kas attiecas uz samazinātām PVN likmēm, un plānoja organizēt noslēdzošas vispārējas debates par turpmāko virzību un samazināto PVN likmju rentabilitāti. Pēc ilgām un visaptverošām diskusijām debates Padomē par samazināto PVN likmju vispārējo sistēmu noslēdzās 2009. gada 10. martā ar vienprātīgu politisku vienošanos, kuras pamatā bija noteiktu vietēji sniegto darbietilpīgo pakalpojumu pastāvīga iekļaušana III pielikumā. Īpaši Direktīvu 2009/47/EK papildināja ar 10.a kategoriju, kas attiecas uz „privātu mājokļu atjaunošanu un remontu, izņemot materiālus, kas sastāda nozīmīgu daļu no sniegtā pakalpojuma vērtības”, kas var ietvert noteiktu iekārtu uzstādīšanu, kā arī 20. kategorija, kas attiecas uz „mājas aprūpes pakalpojumiem, tādiem kā palīdzība mājas darbos, kā arī bērnu, vecu cilvēku, slimnieku vai invalīdu aprūpe”.

Līdz ar to iespēja piemērot samazinātās PVN likmes šīm piegādājamām precēm un sniedzamajiem pakalpojumiem dalībvalstīm jau ir, kurām ir jānolemj izmantot tās vai neizmantot atkarībā no to īpašās sociāli ekonomiskās un budžeta situācijas un politiskām priekšrocībām.

Secinājums

Lūgumraksta iesniedzēja norādītais īpašais jautājums ietilpst Itālijas valdības un parlamenta kompetencē.”